

Dustin Hoffman és az öregedés

2013 január 28. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Bár ismerjük a szlogent: id?sebbek is elkezdhetik, mégis a szomorú igazság az, hogy a filmrendezés is csak egy szakma, ahol az ?stehetség hiányát a rutin és a tapasztalat kell?en ellensúlyozhatja.

A színészként minden tiszteletünket megérdeml? Dustin Hoffman igen kés?n, majdnem 76 évesen állt a kamera

mögé, hogy a korosodással és a m?vészi mell?zöttséggel viaskodó m?vészekr?l forgasson keserédes komédiát.

Az öregedés nem tartozik a filmkészít?k kedvenc témái közé. Mint a legtöbb területen manapság, a filmipar célközönségét is a fiatalabb korosztályok jelentik, és rendez? legyen a talpán, aki képes elkerülni a közhelyeket vagy az olcsó humorizálást, ha az id?sebbek problémái és magánélete kerül terítékre. Dustin Hoffman viszont elvileg testhezálló témát választott: a pályájuk zenitjén már túljutó, a feledés rémképeivel szembesülni kénytelen el?adóm?vészek világába kalauzolja néz?it.

Adott egy id?sek otthona, amelyben az opera világának csillagai és másodheged?sei (rendez?, karvezet?, zenészek) éldegélnek. Viszonylag békésen és viszonylag csendesen. Viszonylag: hiszen megkophatnak a hangszálak, és a test is veszíthet a hamvasságából, de a m?vészi hiúság és rivalizálás nem sz?nik meg egykönnyen. Ráadásul h?seink továbbra is próbálnak, hiszen közeledik a nagy esemény, a mindent eldönt? gálam?sor, amelynek sikerén múlik az otthon további finanszírozhatósága.

Ez lenne tehát az alapkonfliktus, és ahogy az lenni szokott – legyen szó fiatalok táncversenyér?l vagy a helyi „Ki mit tud?”-ról –, a m?vészi kihívások mellett lennie kell érzelmi drámának is. Itt sincs másként. Felt?nik ugyanis az otthonban Jean Horton (Maggie Smith), aki nemcsak egykor ünnepelt operadívaként kavarja fel a szakmai féltékenykedésre még mindig hajlamos közeget, hanem mint az egyik lakótárs, Reginald (Tom Courtenay) egykori felesége is, akivel a volt férj több évtizedes mosolyszünet után sem szeretne kibékülni. Pedig nagyon fontos lenne helyreállítani a viszonyt, hiszen Jean érkezésével összeállhatna ismét a nagy négyes, amelyet egykor az említett pár, valamint a szintén az otthonban éldegél? habókos Cissy (Pauline Collins) és a szoknyabolond Wilf (Billy Connolly) formált egykor, és amely úgy adta el? a Rigoletto kvartettjét, hogy az el?adás és az abból készült felvétel legendássá vált az operarajongók körében. Cedric (Michael Gambon), a közösség excentrikus rendez?je meg is látja rögtön a remek lehet?séget: ha újra összeáll a kvartett, akkor egészen biztosan busás támogatói pénzek érkeznek a házhoz. A kérdés már csak az: sikerül-e túllépni a régi sérelmeken, leszámolni a hiúsággal és azzal a félelemmel, hogy id?sen az ember nevetségessé teheti magát.

Talán nem l?jük le a poént, ha eláruljuk: a film szerint minden seb begyógyítható, és a m?vészet ereje ha csak ideiglenesen is, de kifényesítheti a test és a lélek kopásait. Sajnos Hoffman esetében nem egészen ez történik, mármint nem állíthatnánk, hogy egy kései alkotói felragyogás bizonyítékát láthatjuk a vásznon. Sokkal inkább az a kérdés vet?dik fel a Kvartettet nézve, hogy vajon biztosan jó ötlet volt-e filmvászonra álmodni az eredeti

színdarabot – amelyet a budapesti Belvárosi Színház színpadán is láthatunk –, vagy ha igen, akkor biztosan úgy kellett-e hozzányúlni, ahogy Hoffman tette. Mert ami m?ködik a filmben, az a színpadról átmenthet? erény: a színészi alakítások ereje és a szöveg.

Ezekre nem is lehet panasz, a négy f?szerepl? remekel, és számos szellemes párbeszédet hallhatunk. Ezt leszámítva viszont kicsit öreges, óvatoskodó és egyenetlen a rendezés, és sajnos csak ritkán izzik fel valami abból a drámaiságból, amit ezek az egykor ünnepelt, mára csendes feledésre ítélt sorsok kínálnak – a filmben egyébként hús-vér zenészek, énekesek játsszák önmagukat, ami viszont jelent?sen hozzájárul, hogy valamiféle szelíd melankólia átragadjon a néz?re is.

(Kvartett – A nagy négyes. Színes, magyarul beszél? angol vígjáték, 95 perc. Rendez?: Dustin Hoffmann. Forgalmazó: ADS Service Kft.)

mno.hu - Szathmáry István Pál

Ajánló